

LEGAL ALERT

WEINHOLD LEGAL

Informace uvedené v tomto bulletinu jsou prezentovány na základě našeho nejlepšího přesvědčení a poznatků získaných v době, kdy byl tento text dán do tisku. Nicméně konkrétní informace vztahující se k tématům uvedeným v tomto bulletinu by měly být konzultovány dříve, než na jejich základě bude učiněno jakékoliv rozhodnutí. Informace uvedené v tomto bulletinu současně nelze chápat jako vyčerpávající popis relevantní problematiky a veškerých možných konsekvencí. Dále si dovoluujeme poznamenat, že na některé záležitosti v tomto bulletinu uváděné existují různé právní názory z důvodu nejednoznačnosti příslušných ustanovení. Nelze proto vyloučit, že v budoucnu převáží jiný než námi uváděný výklad.

Za účelem získání dalších informací kontaktujte, prosím, partnera / manažera, s nímž jste obvykle ve spojení, nebo níže uvedené advokáty týmu Weinhold Legal:

Zbyšek Kordáč
advokát
zbysek.kordac@weinholdlegal.com

Michaela Koblasová
advokátka
michaela.koblasova@weinholdlegal.com

Tereza Přecechtělová
advokátní koncipient
tereza.precechtelova@weinholdlegal.com

Držitel certifikátu
ISO 9001

Nové nařízení EU Brusel I bis

Dne 10. ledna 2015 nabyl účinnosti nové nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, nazývané též nařízením Brusel I bis. Toto nařízení reviduje po téměř třinácti letech jeden z nejvýznamnějších předpisů evropského procesního práva, nařízení Rady (ES) č. 44/2001 (nařízení Brusel I), které určuje pravidla příslušnosti soudů zemí EU pro přeshraniční spory a základní zásady vzájemného uznávání a výkonu rozhodnutí.

Nové nařízení Brusel I bis svou koncepcí a systematikou navazuje na původní nařízení Brusel I, avšak v mnoha bodech zjednodušuje a zpřesňuje stávající procesní pravidla. Nařízením Brusel I bis také cílí na zjednodušení volného pohybu soudních rozhodnutí.

Nařízením Brusel I bis zlepšuje účinnost dohod o volbě soudu. Výslovně připouští, aby si příslušnost soudu některého z členských států EU strany stanovily bez ohledu na jejich domicil. Oproti předchozímu znění tedy žádná ze smluvních stran nemusí mít domicil v EU. Nařízením Brusel I bis dále dává přednost zvolenému soudu v případě, že strany sporu určily příslušný soud svou dohodou. Jakýkoliv jiný soud tudíž musí přerušit řízení do doby, než zvolený soud založí svou příslušnost nebo v případě neplatné dohody o volbě soudu svou příslušnost odmítne.

Podle čl. 12 preambule by se nařízením Brusel I bis nemělo vztahovat na rozhodčí řízení. Přesto v preambuli upřesňuje, že jakýkoli soud členského státu, byla-li u něho podána žaloba, může podle vnitrostátního práva posoudit platnost sjednané rozhodčí dohody (přičemž v tom by mu žádné ustanovení nařízení nemělo bránit). Obdobnou možnost soudy mají v případě, že jsou jím k výkonu předloženy jak rozhodčí nález, tak soudní rozhodnutí vydané v téže věci. Soud má opět posoudit platnost sjednané rozhodčí dohody a na základě tohoto posouzení buď vykonat rozhodčí nález podle ustanovení Newyorské úmluvy o uznání a výkonu rozhodčích nálezů nebo postupovat podle nařízení Brusel I bis a vykonat předložené soudní rozhodnutí.

Nařízením Brusel I bis dále ruší řízení o prohlášení vykonatelnosti soudního rozhodnutí, tzv. *exequatur*. Mezi vydáním rozhodnutí ve státě původu a jeho vykonáním v jiném členském státě EU (státě uznání) již nebude muset probíhat mezitímní uznávací řízení. Zda je rozhodnutí způsobilé k výkonu, si soudy posoudí v rámci vykonávacího řízení a nebudou o výsledku takového posouzení vydávat samostatné rozhodnutí. Toto pravidlo se však uplatní až na rozhodnutí vydaná v řízeních, která byla zahájena po nabytí účinnosti nařízení Brusel I bis, tj. po 10. lednu 2015.

Výše uvedené představuje pouze výběr z obsáhlého katalogu procesních změn, které s sebou přináší nové nařízení Brusel I bis. Nařízením dále rozšiřuje působnost pravidel o zvláštní příslušnosti na žalované z třetích zemí, tj. na občany i právnické osoby mimo EU, zpřesňuje pravidla zvláštní příslušnosti pro individuální pracovní smlouvy, zlepšuje koordinaci řízení vedených v členských státech tím, že upřesňuje a individualizuje pravidla pro posuzování překážky věci zahájené, zavádí návrhové posuzování překážek uznání rozhodnutí či zpřesňuje formuláře, na jejichž základě se uznávají a vykonávají soudní rozhodnutí.